

Ավետիք Իսահակյան

Ա՛խ, ուռենի, վշտիս ընկե՛ր,

Ա՛խ, ուռենի, վշտիս ընկե՛ր,
Գթոտ երկրի հառաչանք.
Մփռիր վերաս դողողոջ սավեր
Անհույս սրտիս սփռփանք:

Անամպ երկի՛նք, սիրուն գիշե՛ր,
Լուսնի շողե՛ր ու աստղե՛ր.
Ես տխուր եմ, սփռփեցեք
Մոայլ սիրտս վշտաբեկ:

1892

Էջմիածին